

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. rujna 2014. uputio Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Poljska) – ROZ-ŚWIT Zakład Produkcyjno-Handlowo-Uslugowy Henryk Ciurko, Adam Pawłowski spółka jawna protiv Dyrektor Izby Celnej we Wrocławiu

(Predmet C-418/14)

(2014/C 462/20)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: ROZ-ŚWIT Zakład Produkcyjno-Handlowo-Uslugowy Henryk Ciurko, Adam Pawłowski spółka jawna

Tuženik: Dyrektor Izby Celnej we Wrocławiu

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 5., u vezi s člankom 2. stavkom 3. i člankom 21. stavkom 4. Direktive Vijeća 2003/96/EZ od 27. listopada 2003. o restrukturiranju sustava Zajednice za oporezivanje energenata i električne energije ⁽¹⁾ tumačiti tako da se protivi nacionalnim pravilima propisanim člankom 89. stavkom 16. Zakona o trošarinama od 6. prosinca 2008. (DZ. U. 2009., br. 3, poz. 11., s izmjenama) na temelju kojih se na loživa ulja primjenjuje stopa trošarine predviđena za motorna goriva, u slučajevima kada obveznik trošarine ne postupi u skladu s formalnim zahtjevima iz članka 89. stavaka 14. i 15. Zakona o trošarinama?
2. Protivi li se načelo proporcionalnosti formalnom uvjetu predviđenom u članku 89. stavcima 14. i 15. Zakona o trošarinama, u skladu s kojim se snižena stopa trošarine na loživa ulja primjenjuje samo u slučajevima kada je u zakonskom roku sastavljena i dostavljena izjava kupaca, bez obzira na to je li ispunjen materijalni uvjet da se loživo ulje prodaje za grijanje?
3. Je li sankcija predviđena člankom 89. stavkom 16. Zakona o trošarinama, u skladu s kojom se, kao u ovom predmetu, trošarina na prodaju loživih ulja obračunava prodavatelju na temelju stope trošarine predviđene za motorna goriva (članak 89. stavak 1. Zakona o trošarinama), u slučajevima kada nije ispunjen formalni zahtjev iz članka 89. stavaka 14. i 15. Zakona o trošarinama, spojiva s načelom proporcionalnosti?

⁽¹⁾ SL L 283, str. 51., SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 75.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. rujna 2014. uputio Consiglio di Stato (Italija) – DHL Express (Italija) srl, DHL Global Forwarding (Italija) SpA protiv Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Predmet C-428/14)

(2014/C 462/21)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: DHL Express (Italija) srl, DHL Global Forwarding (Italija) SpA

Tuženik: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Druge stranke u postupku

Schenker Italiana SpA

Agility Logistics srl

Prethodna pitanja

Treba li članak 101. UFEU-a, članak 4. stavak 3. UEU-a i članak 11. Uredbe (EZ) br. 1/2003 ⁽¹⁾ tumačiti na način da:

1. NTZTN [nacionalna tijela za zaštitu tržišnog natjecanja] ne mogu, u slučaju poput onog u glavnom postupku, u svom djelovanju ne primijeniti instrumente koje je utvrdila i donijela Europska mreža za zaštitu tržišnog natjecanja, osobito ogledni program oslobađanja odnosno smanjenja kazni, a da to ne bude protivno utvrđenjima Suda Europske unije iz točaka 21. i 22. presude od 14. lipnja 2011. u predmetu C-360/09;
2. između glavnog zahtjeva za oslobađanje od kazni koji je poduzetnik podnio ili namjerava podnijeti Komisiji i skraćenog zahtjeva za oslobađanje od kazni koji je podnio NTZTN-u, za isti zabranjeni sporazum, postoji takva pravna veza da NTZTN, unatoč odredbama točke 38. Obavijesti Komisije o suradnji u okviru Mreže tijela za zaštitu tržišnog natjecanja, mora, na temelju točke 22. oglednog programa mreže iz 2006. godine (koja je prema numeraciji oglednog programa mreže iz 2012. godine postala točka 24.) i na temelju njegove napomene s objašnjenjem br. 45. (koja je prema numeraciji oglednog programa iz 2012. postala napomena s objašnjenjem br. 49): a) skraćeni zahtjev za oslobađanje od kazni ocjenjivati imajući u vidu glavni zahtjev, i provjeriti odražava li skraćeni zahtjev dosljedno sadržaj glavnog zahtjeva b) podredno – ako smatra da je materijalno područje primjene zaprimljenog skraćenog zahtjeva uže od onog glavnog zahtjeva koji je podnio isti poduzetnik, na temelju kojeg je Komisija tom poduzetniku dodijelila uvjetno oslobađanje od kazni – uspostaviti kontakt s Komisijom ili samim poduzetnikom kako bi utvrdio je li, nakon podnošenja skraćenog zahtjeva Komisiji, u okviru provođenja svojih unutarnjih istraga utvrdila postojanje konkretnih i specifičnih primjera ponašanja u sektoru koji navodno pokriva glavni zahtjev za oslobađanje od kazni, ali ne i skraćeni zahtjev;
3. je na temelju točaka 3. i 22. do 24. oglednog programa mreže iz 2006. i njegovih napomena s objašnjenjima br. 8, 41, 45 i 46, i vodeći računa o izmjenama unesenim točkama 24. do 26. oglednog programa mreže iz 2012. i njegovih napomena s objašnjenjima br. 44. i 49., NTZTN koje je u vrijeme kada su se dogodile činjenice iz glavnog postupka primijenilo program oslobađanja odnosno smanjenja kazni poput onog o kojem je riječ u spomenutom predmetu, za određeni tajni zabranjeni sporazum glede kojeg je prvi poduzetnik podnio ili namjeravao podnijeti Komisiji glavni zahtjev za oslobađanje od kazni, moglo valjano zaprimiti: a) samo skraćeni zahtjev za oslobađanje od kazni od strane tog poduzetnika ili b) i dodatne skraćene zahtjeve za oslobađanje od kazni podnesene od strane drugih poduzetnika, koji su Komisiji, kao glavni zahtjev, podnijeli zahtjev za oslobađanje od kazni „koji se ne može prihvatiti”, odnosno zahtjev za smanjenje novčane kazne, posebice kad su glavni zahtjevi tih posljednje navedenih poduzetnika podneseni nakon dodjeljivanja uvjetnog oslobađanja od kazni prvom poduzetniku?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora o EZ-u (SL L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. rujna 2014. uputio Amtsgericht Karlsruhe (Njemačka) –
Nabiel Peter Bogendorff von Wolffersdorff**

(Predmet C-438/14)

(2014/C 462/22)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Karlsruhe

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Nabiel Peter Bogendorff von Wolffersdorff

Druge stranke u postupku: Standesamt der Stadt Karlsruhe, Zentraler Juristischer Dienst der Stadt Karlsruhe